

פורום המרצות והמרצים למשפטים למען הדמוקרטיה

منتدى محاضري القانون من أجل الديمقراطية

The Israeli Law Professors' Forum for Democracy

החלטת בג"ץ בעניין סירובו של שר המשפטים לכנס את הוועדה לבחירת שופטים לשם בחירת נשיא לבית המשפט העליון

החלטת בג"ץ בעניין אי החוקיות שבסירובו של שר המשפטים לכנס את הוועדה לבחירת שופטים לשם בחירת נשיא לבית המשפט העליון היא יישום מתבקש של החובה לציית לחוק. פסק הדין נדרש כדי לסכל את הניסיון של שר המשפטים ליטול לידיו שלא כדין כוח וטו על בחירת הנשיא.

החוק קובע כי בחירת הנשיא נעשית לפי עמדת הרוב מקרב חברי הוועדה. לאור כך שהשר נותר במיעוט בוועדה, הוא חוסם למעלה משנה את הליך הבחירה בנשיא חדש לבית המשפט העליון, חרף "[ה]פגיעות ו[ה]נזקים הנגרמים לבית המשפט העליון, לרשות השופטת ולמערכת אכיפת החוק בשל אי-מינוי נשיא כאמור,]" כפי שהסביר בג"ץ בהחלטתו.

יתר על-כן, התנגדותו של השר לבחירת הנשיא לפי עקרון הוותק אינה מבוססת על טעמים ענייניים, אלא על שיקולים פוליטיים וניסיון נואל לפגוע בעצמאות השופטים.

על השר לקיים את פסיקת בג"ץ כלשונה. אם יפר את הדין, הדין הוא שהוועדה תכונס גם בלעדיו, לשם קיום פסק הדין. כמו כן, טענת השר לפיה, הוא לא "[ו]וכל לעבוד" עם הנשיא שיבחר בניגוד לדעתו אינה יכולה לעמוד ואין היא מצדיקה התעלמות מלשון החוק. חובתו של השר היא לעבוד בצוותא עם נשיא בית המשפט העליון – וגם עם ממלא-מקום הנשיא – גם אם זהותו היא לצנינים בעיני השר.

ההשתלחות של השר לזיון בבית המשפט העליון בתגובה לפסק הדין וסירובו להכיר בכפיפותו הם כפירה בעיקרי שלטון החוק. דבריו ומעשיו של השר מדגישים את ההכרח במאבק הציבורי הנחוש להגנה על זהותה של המדינה.